

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci žalobce: **P.Z.**, nar. ■■■, státní příslušník ■■■, t. č. bytem u paní ■■■, ■■■, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2016, č. j. MV-82249-3/SO-2016,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 16. 8. 2016, č. j. MV-82249-3/SO-2016, se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byl dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změněn výrok rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) tak, že se žádost účastníka řízení zamítá a doba pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem studia se neprodlužuje, pro nesplnění podmínky stanovené v § 35 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon

o pobytu cizinců“), neboť netrvá stejný účel pobytu, pro který bylo účastníku uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů.

Žalobce v žalobě především namítal, že správní orgán I. stupně a žalovaný nesprávně posoudili jeho podání ze dne 15. 3. 2016, kdy předložil správnímu orgánu I. stupně potvrzení o studiu na jazykové škole ■■■ s. r. o., čímž dle žalobce došlo k podání žádosti o udělení dlouhodobého pobytu za účelem „ostatní“. Správní orgán I. stupně měl proto překvalifikovat žádost žalobce a posuzovat ji jako žádost o změnu účelu pobytu ze „studium“ na „ostatní“. Žalobce odkazoval na § 37 odst. 1 správního řádu, dle něhož správní orgány posuzují podání podle obsahu, nikoliv podle názvu.

Žalobce dále vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že při seznamování s podklady podle § 36 odst. 3 správního řádu neobdržel od zaměstnance správního orgánu I. stupně řádné poučení, z jakého důvodu byl vyzván k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Zaměstnanec mu neposkytl poučení o tom, že správní orgán vyzve účastníka řízení k vyjádření se k podkladům tehdy, když správní řízení směřuje k vydání zamítavého rozhodnutí ohledně jeho žádosti a tento úkon je tedy pro žalobce možností k napravení vad žádosti.

Žalobce je také přesvědčen, že správní orgán I. stupně a žalovaný postupovali v rozporu se zásadou upravenou v § 2 odst. 3 správního řádu, když neposoudili dopad napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně do soukromého života žalobce. Správní orgány jsou povinny dbát při rozhodování přiměřenosti zvoleného řešení s ohledem na okolnosti žádosti a udržet rovnováhu mezi požadavkem obecného zájmu společnosti a zájmu na ochraně základních práv jednotlivce. Žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 16. 10. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 5/2001.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a bylo řádně odůvodněno podle § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce ukončil studium dne 2. 3. 2016 a nedoložil žádný doklad o účelu pobytu na území, který by odpovídal účelu, za kterým bylo žalobci uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů. Potvrzení předložené žalobcem se týká studia kurzu Jazykové agentury ■■■, s. r. o., které se ale neřadí mezi studium podle § 64 zákona o pobytu cizinců. Žalobce tak přestal splňovat jednu z podmínek prodloužení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia. Jednání žalobce, který se dne 15. 3. 2016 dostavil ke správnímu orgánu a předložil potvrzení o studiu vydané Jazykovou agenturou ■■■, s. r. o., nelze dle žalovaného klasifikovat jako žádost o změnu účelu dlouhodobého pobytu, neboť v případě dlouhodobého víza se změna účelu pobytu nemožňuje. Žalovaný uvedl, že žalobcova žádost ze dne 5. 2. 2016 byla správním orgánem posouzena jako žádost o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů proto, že žalobci bylo uděleno dlouhodobé vízum za účelem studia s platností od 3. 9. 2015 do 29. 2. 2016. Doby platnosti dlouhodobého víza, která je kratší než 1 rok lze prodloužit pouze za podmínky stejného účelu, nejdéle na dobu 1 roku. Žalovaný dále uvedl, že pokud byl žalobce vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, bylo zcela zřejmé, že jeho žádost nebyla ve stavu, aby ji mohlo být vyhověno v plném rozsahu. Z protokolu ze dne 12. 4. 2016 nelze dovodit, že by úřední osoba žalobce nedostatečně poučila nebo mu poučení odmítla poskytnout. Žalobce možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí odmítl. K žalobní námitce přiměřenosti dopadů

rozhodnutí do soukromého života žalobce žalovaný konstatoval, že tyto dopady se hodnotí v případě, pokud by žádost byla zamítnuta podle § 56 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným soud ověřil tyto pro danou věc rozhodné skutečnosti:

Z výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky ze dne 5. 2. 2016 vyplývá, že žalobce měl povolen pobyt na základě víza k pobytu nad 90 dnů od 3. 9. 2015 do 29. 2. 2016 za účelem studia.

Dne 5. 2. 2016 podal žalobce žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem studia Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Poděbradech.

Součástí správního spisu je potvrzení Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Poděbradech ze dne 8. 12. 2015, ve kterém je uvedeno, že žalobce je studentem vzdělávacího programu Mezinárodní ekonomické vztahy v délce studia od 1. 9. 2015 do 31. 8. 2016.

Správní orgán I. stupně v předkládací zprávě k prodloužení doby platnosti a doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů ze dne 17. 2. 2016 uvedl, že účelem prodlužovaného dlouhodobého víza je studium. Vzhledem k tomu, že k žádosti byly doloženy všechny náležitosti požadované zákonem, bylo navrženo prodloužit dosavadní dlouhodobé vízum.

Dne 15. 3. 2016 doručil žalobce správnímu orgánu I. stupně prohlášení, že dne 2. 3. 2016 ukončil studium v Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Poděbradech a že je studentem agentury ■■■ s. r. o. K tomuto prohlášení přiložil potvrzení o pomaturitním studiu anglického jazyka ve školním roce 2015/2016.

Ústav jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Poděbradech potvrdil, že dne 9. 3. 2016 byl žalobce ze studia byl vyloučen.

Dne 29. 3. 2016 správní orgán I. stupně vydal výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření s k podkladům před vydáním rozhodnutí, kterou žalobce osobně převzal.

Dne 12. 4. 2016 v protokolu o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí je uvedeno, že správní orgán I. stupně bude vycházet ze žádosti o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na dlouhodobé vízum podle § 35 zákona o pobytu cizinců, z dalších materiálů, které jsou součástí správního spisu a z vyjádření žalobce. Žalobce výslovně uvedl a podpisem stvrdil, že se nechce s podklady pro vydání rozhodnutí seznámit, ani se k nim vyjádřit.

Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2016, č. j. OAM-2567-12/DV-2016, správní orgán I. stupně žádost žalobce podle § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců zamítl, neboť žalobce přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza a neplnil účel, pro který bylo vízum uděleno. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce dne 2. 3. 2016 ukončil studium ve smyslu § 64 zákona o pobytu cizinců

a nepředložil správnímu orgánu doklad o účelu pobytu na území České republiky, který by odpovídal účelu, za kterým bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů. Žalobce pouze předložil potvrzení o pomaturitním studiu, které není studiem podle § 64 zákona o pobytu cizinců. Žalobce tedy nesplnil jednu z podmínek prodloužení víza k pobytu nad 90 dnů za daným účelem a nesplnil zároveň i stejný účel pobytu (tj. studium), pro který mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů od 3. 9. 2015.

Dne 11. 5. 2016 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Odvolací důvody se shodují se žalobními námitkami. Dne 11. 8. 2016 doplnil žalobce odvolání o potvrzení studijního oddělení Fakulty textilní, Technické univerzity v Liberci, že dne 28. 4. 2016 podal přihlášku ke studiu v bakalářském prezenčním programu.

Napadeným rozhodnutím ze dne 16. 8. 2016 žalovaný změnil výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že se žádost účastníka zamítá a doba pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem studia se neprodlužuje, pro nesplnění podmínky stanovené v § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť netrvá stejný účel pobytu, pro který bylo účastníku řízení uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce nepředložil správnímu orgánu I. stupně doklad o účelu pobytu na území, který by odpovídal účelu, pro který bylo vízum uděleno, když dne 2. 3. 2016 ukončil studium ve smyslu § 64 zákona o pobytu cizinců a přestal tak splňovat podmínku pro prodloužení víza k pobytu nad 90 dnů za daným účelem. K tvrzení žalobce, že doložením potvrzení o studiu v agentuře ■■■ s. r. o. došlo k zahájení řízení o žádosti o změně účelu pobytu na území, žalovaný uvedl, že žádost žadatele ze dne 5. 2. 2016 byla žádostí o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů. Žalobci bylo uděleno dlouhodobé vízum za účelem studia s platností od 3. 9. 2015 do 29. 2. 2016. Podle žalovaného platnost dlouhodobého víza kratšího než 1 rok lze opakovaně prodloužit pouze za podmínky, že trvá stejný účel pobytu, nejdéle však na dobu 1 roku. Změna účelu žádosti tedy není možná. Žádost o udělení dlouhodobého pobytu za účelem „ostatní“ by podle § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců mohl žalobce podat, pokud by na území České republiky pobýval na vízum k pobytu nad 90 dnů a hodlal by zde přechodně pobývat déle než 1 rok a trval - li by stejný účel pobytu, což není případ žalobce. Správní orgán I. stupně posoudil žádost žalobce správně, neboť žalobce mohl podat pouze žádost o prodloužení doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů. K odvolací námitce ohledně výzvy podle § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvedl, že žalobce byl řádně poučen a vzdal se možnosti se k pokladům vyjádřit či rozhodnutí zvrátit. Tato výzva se vydává v případě, že správní řízení směřuje k vydání negativního rozhodnutí. Výrok správního orgánu I. stupně byl změněn, neboť správní orgán I. stupně nesprávně uvedl ustanovení § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení se použije, pokud jsou shledány důvody pro zahájení řízení o zrušení platnosti víza, které ale v tomto případě již platné nebylo.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních bodů v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 správního řádu.

Pro posouzení věci jsou relevantní následující ustanovení zákona o pobytu cizinců:

Ustanovení § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců stanoví, že vízum k pobytu nad 90 dnů se dále uděluje cizinci za účelem převzetí povolení k trvalému pobytu, povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, studia nebo vědeckého výzkumu, povolení k dlouhodobému pobytu vydaného podle § 42 odst. 3, § 42g anebo § 42i nebo za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí (§ 49).

Vízum za účelem studia se uděluje podle § 30 odst. 3 tohoto zákona s dobou platnosti nejdéle na 6 měsíců.

Co se rozumí studiem pro účely tohoto zákona, je uvedeno v § 64 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je cizinec k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů povinen předložit doklad potvrzující účel pobytu na území.

Podle § 35 odst. 1 tohoto zákona platnost víza a dobu pobytu na území, která je kratší než 1 rok, ministerstvo na žádost cizince opakovaně prodlouží, za podmínky, že trvá stejný účel pobytu, nejdéle však na dobu 1 roku.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce měl povolen pobyt na základě víza k pobytu nad 90 dnů od 3. 9. 2015 do 29. 2. 2016 za účelem studia. Dne 5. 2. 2016 podal žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem studia, k němuž přiložil potvrzení o studiu v Ústavu jazykové a odborné přípravy v Poděbradech. Žalobce však v průběhu správního řízení toto studium dne 9. 3. 2016 ukončil a dne 15. 3. 2016 dodal správnímu orgánu I. stupně potvrzení, že je studentem ve společnosti ■■■ s. r. o. Správní orgány dle krajského soudu zcela správně vyhodnotily toto prohlášení jako podání v rámci řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti víza a doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů podle § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Toto prohlášení žalobce pouze poskytovalo informaci o tom, že žalobce ukončil studium v Ústavu jazykové a odborné přípravy v Poděbradech a započal studium v denním pomaturitním studiu anglického jazyka v ■■■ s. r. o. Z tohoto prohlášení ani ze správního spisu nelze žádným způsobem dovodit, že by se jednalo, jak tvrdí žalobce, o žádost o povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení se vztahuje k žádosti o povolení dlouhodobého pobytu za podmínky, že trvá stejný účel pobytu. Pokud bylo žalobci uděleno dlouhodobé vízum nad 90 dnů za účelem studia v trvání od 3. 9. 2015 do 29. 2. 2016, je možné platnost tohoto víza prodloužit podle § 35 odst. 1 pouze za podmínky trvajícího stejného účelu pobytu. Není možné prodloužit platnost víza za účelem zcela odlišným. V ustanovení § 64 zákona o pobytu cizinců zákon definuje, jaké typy studia, resp. studijní programy může žadatel o pobyt studovat, aby byly naplněny podmínky § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců z hlediska možnosti prodloužení doby platnosti víza. Vzhledem k tomu, že studium ■■■ s. r. o. nespadá pod ustanovení § 64 zákona o pobytu cizinců, nebylo možné žádosti o prodloužení doby platnosti víza vyhovět.

Jako důvodnou soud neshledal ani námitku, v níž žalobce brojil proti nedostatečnému

poučení ve vztahu k výzvě podle § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, když žalobce vyzval k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Z protokolu ze dne 12. 4. 2015 je zřejmé, že se žalobce ke správnímu orgánu dostavil, byl o možnosti seznámit se s podklady řádně poučen a podpisem stvrdil, že se s podklady seznámit nechce. Z citovaného ustanovení nelze dovodit speciální poučovací povinnost správního orgánu o tom, jak se chystá ve věci rozhodnout.

Ani námitce nezákonnosti rozhodnutí vydaných v obou stupních řízení z důvodu neposouzení přiměřenosti dopadu těchto rozhodnutí do soukromého života žalobce nelze přisvědčit. Správní orgány v dané věci nebyly vůbec povinny takovou otázku zkoumat. V řízení o žádosti o prodloužení platnosti víza dle § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgány zkoumají pouze naplnění podmínky trvání stejného účelu pobytu cizince na území České republiky. Pokud správní orgány dospějí k závěru, že stanovená podmínka nebyla naplněna, vydají zamítavé rozhodnutí bez ohledu na soukromý a rodinný život žadatele.

Povinnost zkoumat přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí žalobce dovozuje § 2 odst. 3 správního řádu. Správní orgán je dle tohoto ustanovení povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Žalobce však nijak nekonkretizuje, v čem mělo porušení § 2 odst. 3 správního řádu spočívat, tj., jak konkrétně mělo být do jeho práv zasaženo.

Na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů tak nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 31. října 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu